

легии“. Показалецътъ — „Менѣ ми трѣбватъ почитъ и уважение“. Палецътъ — „Азъ искамъ сила и умѣние“. Поздравениятъ, ако може и желае, ще му даде. И тръгнатъ двама, че послѣ трима въ обществото и образуватъ котерия, ала не намиратъ онова, което търсятъ. И най-послѣ дойде Иисусъ и каза: „Това, което вие търсите — богатство, сила знания, доброта — Азъ мога да ви го дамъ. Нѣма никой отъ васъ, който е оставилъ баща си и майка си за Мене и да не е приелъ стократно бждещия животъ“. Ето Човѣкътъ, Който може да се ржуватъ съ насъ, Който може да ни даде и богатство, и сила, и знания, и доброта. Но хората казаха: „Махнете, разпнете Го“; на което Пилатъ имъ забѣлѣжи: „Вие Го изгубвате“. Иисусъ и днесъ седи прѣдъ васъ, и азъ ви казвамъ: „Ето Човѣкътъ, Когото вие търсите, Човѣкътъ, Който само може да внесе спокойствие въ вашитѣ сърца, да ви даде умъ, да ви даде здраве, обществено положение, да ви повдигне, да ви покаже пѣтя, да се проясни вашиятъ умъ“. Но вие въ вашето съмнѣние казвате: „Покажете ни Го да Го видимъ!“ — Азъ ще ви приведа едно сравнение. Задава се вечеръ отдалечъ човѣкъ съ малка свѣщъ, азъ ви казвамъ: „Ето човѣкътъ, който ви носи свѣтлина“; вие, обаче, виждате свѣщъта, не виждате човѣка, него ще видите — кога? — когато изгрѣе слънцето. Търсите сами тая свѣтлина, която носи Човѣкътъ, — тя ще ви помогне да намѣрите пѣтя, по който трѣбва да вървите. Така трѣбва да схващате въпроса. Да ви дамъ едно друго, по-ясно сравнение. Допуснете, че ви ввеждамъ въ една богата, но тъмна приемна, и ви казвамъ: „Това е една стая съ чудни